

Mic Jurnal al Primăriilor

Anul IV • Nr. 11 (43) • Noiembrie 2019

Din albumul cu poze rare



Românii sunt o nație plină de calitate. Păcat că uneori și le Țirosesc aiurea. În tinerețe, m-am întâlnit la Geneva cu un profesor german, etnograf de meserie. Fără să știe că-s român mi-a spus multe lucruri interesante care m-au bucurat. Cetățeanul făcea călătoria profesională, în toată Europa, pe jos.

-Fiecare popor are câteva motive naționale în cultura și manifestările sale, care-l deosebesc de celelalte. Am cercetat, spunea el, toate națiunile Europei și fiecare are 4-8 motive. Aflați că între toate acestea există un popor mic, o insulă omenească aproape, care are nu mai puțin de 35 de motive naționale. Aștia-s românii. Ce ziceți?

-Păi, și eu sunt român!

A rămas neamțul cu gura căscată.

Tudor ARGHEZI

pag. 2

RECAS

pag. 3

SĂNMIHAIU R.

pag. 4

CHECEA

pag. 5

SĂVÂRSIN

pag. 6

FĂNTÂNELE

pag. 7

CENEI

pag. 8

SECUSIGIU

pag. 9

FĂRLIUG

pag. 10

LENAUHEIM

pag. 11

VINGA

pag. 12

Nimeni nu mai este același după ce
a citit și a înțeles Biblia!

„Toți funcționarii primăriei orașului nostru au o colaborare excelentă cu domnul primar!”



Constantin CARCEA - Viceprimar al orașului Receaș

Tresare toamna în frunzarul tot mai rarit al pomilor din câmpie și la Receaș mustul mustește de dor să se preschimbe în vin de calitate. Ajunsă la vreme la întâlnirea stabilită cu domnul viceprimar ne-am și așezat la vorbă...

Domnule viceprimar, cum clasificați anul care se încheie în curând?

Din punct de vedere financiar a fost un an destul de greu.

Greu în ce sens?

În sensul că ne-a afectat și pe noi, asemeni tuturor administrațiilor, achitarea de la bugetul primăriei a asistaților sociali și nu numai, ceea ce ne-a dat oarecum planurile peste cap. În acea zonă financiară, noi ne pregătisem serioase investiții, este vorba de câteva zeci de miliarde. Sigur, există promisiunea că ne vor fi returnați de guvern, dar...

Asfaltul?

Chiar în această săptămână s-a definitivat proiectul pe care îl aveam pe Strada Viei și Vinului...

Știi că acolo a fost un proiect mare.

Da, putem vorbi, în acel caz, de un proiect amplu care cuprinde, pe lângă lucrări de infrastructură rutieră și lucrări de amenajare peisagistică. Odată cu turnarea covorului de asfalt, acolo s-au mai făcut lucrări și la intrările aflate în dreptul tuturor locuințele cetățenilor, unde ne-am îngrijit atât de amenajarea intrărilor prin podețe cât și de șanțuri.

Vă propun să mai rămânem în zona de infrastructură rutieră privind și spre alte localități aparținătoare orașului dumneavoastră.

Am început, în acest sens, lucrări de asfaltare în totalitate în satul Herneacova.

Cu ce firmă veți opera aceste lucrări?

Cu aceeași firmă care a terminat lucrările pe Strada Viei și Vinului și care a câștigat licitația.

Mai aveți scoase la licitație lucrări de asfaltare?

Pentru Receaș ne-au mai rămas foarte puține străzi pentru intervenții de acest gen. Dar sigur că

mai avem, mai sunt scoase la licitație lucrări de asfaltare pentru Bazoș, de asemenea lucrări complete, adică pentru întreaga localitate, precum și pentru Stanciova, urmând ca din primăvară să se înceapă și în satul Petrovaselo.

Apropo de Bazoș, aveți acolo o bună echipă de fotbal.

Da, se află în liga a IV-a și este formată din tineri foarte talentați și inimoși. În Receaș avem trei echipe, pe paliere diferite de ani, de la pitici până la seniori. Acesta este și interesul orașului, de a-și crește propriile valori, fără să ne supărăm atunci când acești tineri pleacă să evolueze la echipe mai bine clasate în campionatul nostru. De foarte mulți ani, pentru copiii Receașului, există interes la nivel național.

Dar unde se antrenează acești tineri sportivi?

Avem o foarte modernă bază sportivă la Receaș și în general, cam toate localitățile orașului nostru, au condiții bune de pregătire sportivă

Am fost prezentă, domnule viceprimar, la câteva din sărbătorile pregătite de primăria orașului, pentru cetățenii săi și vă mărturisesc că am fost plăcut surprinsă de ambianță.

Și în luna care urmează, vom acorda o atenție firească, zic eu, zilei de 1 Decembrie. Dar, merită menționat faptul că domnul primar a sprijinit în fiecare an rugile, în absolut toate localitățile noastre.

Că veni vorba de domnul primar, aveți o colaborare bună?

În general, toți funcționarii primăriei orașului nostru au o colaborare excelentă cu domnul primar. De altfel buna înțelegere asigură liniștea muncii și, desigur, ducerea cu bine la capăt a atâtor proiecte.

Domnule viceprimar, vă mulțumesc.

Și eu vă mulțumesc și vă mai aștept.

Pentru curățenia orașului Receaș

Atenție la dozele de aluminiu

Alumiul poate fi reciclat 100% și poate fi revalorificat la nesfârșit. Reciclarea unei doze de aluminiu salvează suficientă energie pentru a alimenta un televizor pentru 3 ore. Dacă sunt aruncate în natură sau depozitate la groapa de gunoi, dozele de aluminiu se degradează în 500 de ani sau mai mult.

Sunt peste 80 de miliarde de doze de aluminiu care se folosesc anual, la nivel mondial.

Cu foarte mulți ani în urmă, aluminiul era mai valoros decât aurul.

Poșta redacției

Rubrica cititorilor din Receaș



Doaamna Cornelia Mărăscu din orașul Receaș da cules, pentru toți locuitorii orașului său, câteva frumoase maxime, cu dorința de a le publica în pagina orașului său. Ceea ce și facem, cu multă plăcere: ♦ Cel care dimineața pleacă din fața lui Dumnezeu, cu greu îl va mai găsi în restul zilei. ♦ Cei care nu se dușmănesc cu adevărul nu vor ajunge să urască mântuirea. ♦ Nu e de ajuns să faci binele, trebuie să îl faci bine. ♦ Bunătatea este o limbă pe care o poate auzi și cel surd și o poate citi și cel orb. ♦ Bunătatea nu se termină. Cu cât împarți mai mult din ea, cu atât mai mult se va revărsa asupra ta.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE



„Înflorește comuna noastră și datorită hărniciei locuitorilor ei”

Viorel MĂRCUȚI - Primar al comunei Sânmihaiu Român



Pornind de dimineață spre primăria comunei Sânmihaiu Român, ca semn de noroc, chiar la intrarea în Utvin, mi-am oprit mașina pentru a da întâietate unui... coșar. „Coșarul, fericitul, e zeu înaripat / ce întreține sacru legendele străbune.” Nu mai încapă vorbă, azi va fi o zi frumoasă. Și a fost, pentru că sunt rare întâmirile cu domnul primar când nu trebuie să mă uit la ceas, știind că dincolo de amabilitatea sa, programul domniei sale este destul de încărcat.

Domnule primar, discutăm în rândul trecut despre apele termale. Vin oamenii?

Vin. Și vin nu numai din Timișoara și din zonele apropiate, ci și din localități mai îndepărtate de comuna noastră, fapt care ne bucură.

Pentru că tot ne aflăm în alt plan decât cel strict administrativ, aș dori să aflu, chiar pentru alți cititori ai jurnalului nostru, câteva date privind ocupația locuitorilor din cele trei localități aparținătoare comunei. Despre unii știu că lucrează în zona Timișoarei.

Da, dar să știți că localitatea noastră se bucură de buna funcționare a multor societăți comerciale, mai dezvoltată din acest punct de vedere fiind localitatea Utvin, unde putem vorbi de o bună zonă industrială condusă de investitori destul de serioși. Ei, în acea zonă de lucru, majoritatea angajaților sau mare parte a lor, sunt locuitori ai comunei noastre.

Păi, în acest caz, cred că în comuna Sânmihaiu Român nu se poate vorbi de șomaj.

Să știți că aveți dreptate, ținând seama de faptul că la „social” avem doar opt persoane. Se poate spune, fără a greși, că toți locuitorii comunei muncesc. Dar, ca să revin la zona industrială, 80% din lucrători aparțin de comuna noastră.

Oamenii sunt mulțumiți?

Da, de altfel dinamica dezvoltării comunei noas-

tre, confirmă ce vă spun eu. Acest lucru ne-a determinat să acordăm o atenție aparte dezvoltării infrastructurii educaționale. Și când spun asta, mă refer la sedii noi pentru grădinițe, la săli noi de clase s.a.m.d.

Un lucru bun, aș spune eu, este faptul că locurile de muncă ale locuitorilor, sigure fiind prin seriozitatea și pricepera lor, încurajează acești oameni să facă și investiții pe raza comunei.

Ai dreptate, crește numărul de locuințe noi, gospodăriile sunt tot mai frumoase, iar siguranța locurilor de muncă a încurajat acești noi consăteni, tineri mulți din ei, să apeleze și la credite bancare. Și, din acest punct de vedere, comuna se înnoiește. Iar casele vechi încep să se renoveze ținând pasul, ca aspect și îngrijire, cu cele noi. Altfel spus, înflorește comuna noastră și datorită hărniciei locuitorilor ei.

Aveți sau mai bine zis mai aveți și consăteni care se ocupă cu agricultura?

Domnișoară, să știți că și în acest sector, putem vorbi de investitori serioși în comuna noastră.

Câte hectare de teren arabil aveți?

Comuna Sânmihaiu Român are peste 7.000 de hectare de teren arabil și, dacă până în urmă cu ceva ani erau mai mulți cei care își cultivau singuri terenurile aflate în proprietatea lor, azi, un număr de 10 – 15 investitori, prin contracte cu persoanele fizice, dezvoltă un mod eficient de lucru în domeniul agricol.



Transparență administrativă

■ **Hotărârea nr. 99 din data de 09.10.2019**, privind anularea unor obligații accesorii, datorate bugetului local al comunei Sânmihaiu Român.

Hotărârea a fost adoptată cu 9 voturi pentru, din totalul de 9 consilieri prezenți.

Rubrica școlii

Elevii ne întrebă, noi răspundem

Eleva Sabina Niculescu din satul Utvin, comuna Sânmihaiu Român, ne întrebă despre forma corectă a cuvântului „scrutin”. Dragă Sabina, în chiar luna în care trebuie să participăm la cel mai important scrutin al unei țări – alegerea președintelui, tocmai presa, care ar trebui să fie un etalon și din punctul de vedere al utilizării limbii române corecte, abundă în folosirea greșită a unor termeni, inclusiv forma de plural a substantivului scrutin – scrutinuri sau scrutine.

Scrutin este un neologism, împrumutat din limba franceză (fr. scrutin) și denumește un mod de alegere a

deputaților, a senatorilor etc., potrivit căruia se votează fie câte o singură persoană, fie mai multe deodată dintre candidații menționați în buletinul de vot. Probabil că, după modelul altor substantive de genul neutru, care fac pluralul în „-uri”, mulți vorbitori de limba română sunt tentați să folosească varianta scrutinuri, deși singura formă corectă este scrutine. Se va spune corect, de exemplu: „Este de așteptat ca, la fiecare dintre cele două scrutine, prezența la vot să fie semnificativă”, sau „Acesta este unul dintre cele mai importante scrutine din ultimii 25 de ani” etc.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Respectul nu se scrie doar pe diplome!”

Daniel-Florin FLOREA - Primar al comunei Checea

A tunci când domnul primar, tânărul edil al tot mai frumoasei comune Checea mi-a reamintit de evenimentul ce urmează să aibă loc în comuna sa, eveniment care trebuie să apară în pagina comunei, pentru că el este pregătit și finanțat în exclusivitate de Consiliul Local Checea, pe Agenda Culturală a comunei Checea, pentru seniorii



localității, mi-am spus că fericiți sunt oamenii acelei comune unde domnește între membrii săi o stimă reciprocă. Astfel că am ajuns la Checea și am participat la acel minunat proiect cultural numit „La Mulți Ani bătrânilor din comuna Checea!”. O splendidă sărbătoare dedicată bătrânilor comunei, aflați la vârsta de 85 și de peste 85 de ani. La acest eveniment ajuns la ediția a III-a au fost aniversați 26 de vârstnici, din care 23 de femei și 3 bărbați.



Evenimentul a fost prezentat de domnul Ciprian Cipu, au cântat patru membri ai Școlii de canto popular „Cantotena” a d-nei Desanca Lalici, dintre care doi tineri din Checea - Deiana Milosav și Ionuț Duvlea. Tot cu acest prilej, Ansamblul de Dansuri Checeana a prezentat dansuri populare, iar Cercul de pictură „Suflet de copil”, condus de doamna



Simonescu Violeta a pictat 26 de iconițe cu Sfânta Maria, pe care le-au dat în dar bătrânilor, cântându-le La mulți ani!



Într-o pauză a manifestării, domnul primar mi-a spus: „Respectul nu se scrie doar pe diplome, el se arată și prin gesturi simple făcute pentru cei pe care îi prețuiești. Este exact ceea ce am făcut în această zi în comuna noastră pentru minunații bătrâni ai localității.”



Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Am reușit să ducem la bun sfârșit documentația de achiziție publică pentru trei din cele cinci proiecte pe fonduri europene!”



Ioan VODICEAN - Primar al comunei Săvârșin

Coborând în această toamnă frumoasă prin pădurile Mocioneștilor spre Săvârșin, la întâlnirea - nu cu primarul regal - ci cu poetul și primarul comunei regale, ordinea nu este cu totul aleatorie, pentru că dânsul a fost poet cu mult înainte de a fi primar, mă gândesc că dacă este adevărat că jurnalismul omoară scriitorul, tot atât de adevărat este și faptul că activitatea de primar, ostenește poetul. Dovadă că Ioan Vodicean, unul din cei mai importanți poeți ai dulcélui grai bănățean, s-a îndepărtat de multă vreme de masa de scris. În schimb, noi nu am uitat poeziile domniei sale, dovadă că le vom publica și pentru tinerii care nu au ajuns încă la cârțile poetului. Dar până a sta de vorbă cu poetul, am fost primită în biroul primarului...

Domnule primar, mulțumindu-vă pentru primire, vă rog, din începutul conversației noastre, să-mi îngăduiți, și pentru cititorii noștri mai tineri, să publicăm într-un număr viitor o poezie a dumneavoastră, promițându-mi ca la o următoare întâlnire să stau de vorbă și cu scriitorul Ioan Vodicean.

De acord.

Vă mulțumesc! Până atunci, domnule primar, cum a fost acest an care se îndreaptă cu pași repezi spre sfârșitul său?

Un an bun, care mi-a adus mulțumirea de a reuși să ducem la bun sfârșit documentația de achiziție publică pentru trei din cele cinci proiecte pe fonduri europene.

Erau oprite?

Erau blocate în diferite stadii de avizare a documentației de achiziție publică, prin urmare, având în vedere acest fapt, am și început lucrul la două din aceste proiecte.

Anume?

La asflatare de străzi în comuna Săvârșin. Acum când stăm de vorbă se lucrează la două străzi în localitatea Căprioara și aici trebuie să mulțumim și Bunului Dumnezeu că ne-a lăsat o toamnă frumoasă în care, precum se vede, putem lucra. Și dacă tot vorbim de lucru, să nu uităm că în acest moment ne aflăm la ridicarea zidurilor grădiniței din comună și vreau să cred că până se va așterne iarna peste noi, vom reuși să terminăm până la stadiul

turnării plăcii superioare.

Vă doresc succes!

Mulțumesc.

Un alt proiect?

Un alt proiect, de această dată cu fonduri de la Consiliul Județean Arad, vizează reabilitarea Căminului Cultural din localitatea Hălăliș. Și, un alt lucru îmbucurător, pentru perioada imediat următoare...

Ce înseamnă „imediat următoare”?

Adică în cel mult două săptămâni urmează să facem recepția finală a lucrărilor efectuate la Căminul Cultural de la Săvârșin, un edificiu care adăpostește, pe lângă sala de spectacole și „Muzeul de Artă Eugen Popa”. Aici, la clădirea Căminului Cultural, avem, din păcate, de a face cu o lucrare mai veche, o lucrare la care s-a reziliat contractul cu firma care a câștigat inițial licitația pentru execuția lucrărilor, după care a venit o altă firmă care și-a exprimat disponibilitatea de a lucra, a preluat această lucrare de la stadiul la care rămăsese și, iată, se apropie partea finală a acestor lucrări.

Cu finanțare asigurată de...

Finanțarea a fost asigurată de Agenția Națională de Investiții.

Și celelalte lucrări?

Construirea Grădiniței și asfaltarea străzilor din localitățile comunei, străzi ce urmează să fie asfaltate, au asigurată finanțarea pe fonduri europene, dar, mai

avem câștigat un proiect privind asfaltarea unei alte suprafețe cu lungime de 3 km, acesta fiind asigurat prin Programul Național de Dezvoltare Locală. Dar repet, de acum totul depinde de vreme. Dacă vom avea o vreme favorabilă, lucrările vor continua în același ritm.

Domnule primar, aveți în lucru, nu pe hârtie, multe proiecte pe care aș dori să le comentăm și în edițiile viitoare ale jurnalului primăriilor. Din acest motiv, oprind dialogul aici, îmi lăsați spațiu și pentru o imagine frumoasă și sugestivă pentru poetul care sunteți.

Cu plăcere.

Din albumul cu tâlc



Cât de „mic” știe să se facă de drag un om mare...

N-a vorbit om ca omul acesta!

În ziua de 23 octombrie a.c., la ora 12:00, o delegație a frumoasei comune Fântânele a fost primită la Reședința Mitropolitană din Timișoara, de către Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului. Din delegația condusă de edilul comunei Fântânele, domnul Emil Nicolae Otlăcan, au mai făcut parte Preaonoratul Părinte Paroh Mândra Dan Dorin, domnul prof. Groza Claudiu Dan, director al școlii din comună, precum și președintele Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, Vasile Todî.

Cu acest prilej, domnul primar, cu fiască dragoste, a făcut cunoscută Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit dorința întregii comunități din Fântânele de a efectua, pentru întâia oară în istoria localității, o vizita pastorală în Parohia satului reședință de comună.

Primind cu bucurie invitația, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit s-a arătat interesat, pe durata întrevederii, de situația oamenilor din comună, de starea Sfințelor Biserici, de buna colaborare dintre administrația locală și preoții localităților aparținătoare comunei și nu în ultimul rând, de elevii care frecventează cursurile școlii din comuna Fântânele, precum

și de starea lor materială. Primind cu acest prilej, atât din partea domnului primar cât și a Părintelui prezent la întâlnire, informații exacte și liniștitoare, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit și-a îndreptat privirea spre directorul școlii din comună, care la rândul său, dincolo de informațiile-răspuns, a prezentat Înaltpreasfințitei Sale și un scurt istoric al școlii și al învățământului din comună.

La capătul întâlnirii, am dorit să aflu și câteva impresii ale celor prezenți, motiv pentru care m-am adresat întâi domnului primar, care mi-a răspuns cu amabilitatea binecunoscută a domniei sale.

- *Domnule primar Nicolae Otlăcan, alături de Preaonoratul Părinte Paroh și de directorul școlii din comuna dumneavoastră, adică împreună cu doi piloni ai Academiei satului românesc, cum spune Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, ați încheiat de câteva minute vizita la Palatul Mitropolitan al Țării Banatului.*

- Da, am avut bucuria și deopotrivă onoarea de a fi bine primiți de către Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan al Banatului, având alături de mine două din personalitățile comunei, precum și pe un bun prieten al comunei noastre, domnul Vasile Todî,

președintele Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric. Cu acest prilej, am avut bucuria de a adresa, în numele tuturor locuitorilor comunei Fântânele, Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit, invitația de a vizita comuna noastră. În comuna Fântânele, după cum cunoaște Părintele Mitropolit, există o excepțională colaborare între administrația locală și toate instituțiile de cult aflate pe raza localității noastre. Împreună realizăm foarte multe acțiuni în cadrul comunei noastre.

- *Am înțeles că invitația adresată de dumneavoastră a fost primită cu bucurie de Înaltpreasfinția Sa Ioan Părintele spiritual al Banatului ortodox.*

- Cu voia Înaltpreasfințitei Sale s-a avansat data de 8 decembrie 2019, în zi de duminică după amiază.

- *Am înțeles că această vizită marchează o premieră în monografia localității dumneavoastră.*

- Așa cum spuneți, este cea dintâi vizită pe care un Mitropolit al Banatului o va face în așezarea noastră frumoasă.

- *Domnule director Groza Claudiu, aș dori să consemnez și impresia dumneavoastră.*

- A fost o deosebită onoare să fac parte din această delegație, care pentru mine a însemnat mai mult decât o vizită,

a fost o întâlnire la care Înaltpreasfințitul Părinte ne-a oferit, ca pe un dar, o frumoasă lecție de viață.

- *Preaonorate Părinte Paroh Dan Mândra, cu ce gânduri vă îndreptați spre casă, după această vizită?*

- Plec cu o impresie duhovnicească copleșitoare. Nici nu s-ar putea altfel, atunci când preot fiind îți este dat să fi primit de Părintele Mitropolit pentru prima dată în viața ta. Dar eu am venit aici purtând în minte și suflet o amintire datând din anul 1992, atunci când elev fiind la Seminarul Teologic din Caransebeș, în drum spre București, împreună cu colegii, am poposit la Mănăstirea Lainici, acolo unde Mitropolitul Banatului de azi era preot. Atunci l-am văzut pentru prima dată și, ascultându-l, nu l-am putut uita. Și știi de ce?

- Nu.

- Pentru că ne-a captat cu verbul său pe toți tinerii de față. La plecare, privindu-ne uni pe alții, ne-am amintit cuvintele din Sfânta Scriptură: „N-a vorbit om ca omul acesta!”. Și astăzi, arc peste timp, îl reîntâlnesc ca pe vremuri.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Atât la Cenei cât și la Bobda am reușit să finalizăm câteva proiecte în acest an!”

Gabriel ILAȘ - Primar al comunei Cenei



Zi de toamnă frumoasă. Nu am mai trecut de mult prin comuna Cenei, mâhnită fiind, asemeni tuturor locuitorilor săi, de gâlceava dintre consilieri, dar, am aflat că între timp unii consilieri, înțelegând că interesele comunei coincid cu proiectele susținute de primarul lor, au adoptat un registru mai pacifist de dialog și colaborare cu edilul localității. Gest care s-ar putea să-i reazeze în cărți la viitoarele alegeri. Dialogul meu cu domnul primar, din această ediție a jurnalului primăriilor, confirmă așezarea unui climat mai aproape de normalitate decât cel de până ieri.

Domnule primar, așa după cum am consemnat în ediția precedentă a jurnalului primăriilor, la Cenei recunoștința se află la loc de cinste.

Din fericire da, atunci când este vorba despre oameni ai comunei noastre, oameni care prin devotamentul lor pus în slujba comunității au arătat că nu precupețesc niciun efort atunci când răspund unor solicitări venite din partea consătenilor lor. Da, Ceneiul arată și poartă recunoștință. Tot astfel a fost și în ziua în care am acordat titlul de Cetățean de Onoare al comunei Cenei unei doamne pe care toți o alintăm numind-o, cu drag și respect, „tanti Sanda”.

Și iată că, cel puțin cu acest prilej, o parte a consilierilor locali au fost receptivi.

Este adevărat, dacă în anul care a trecut, o parte a consilierilor locali s-au dovedit refractari la propunerea mea, în acest an am reușit să conving o parte din ei, pentru a asigura majoritatea necesară acordării acestui titlu.

Cum socotiți că a fost acest an, de finalul căruia ne mai despart doar câteva zeci de zile?

Un an greu, dar cu necesare și frumoase rezultate. Poate nu atâtea câte mi-aș fi dorit și ar fi meritat consătenii, dar, după cum se știe, orice realizare reprezintă un câștig.

Ați dezvoltat proiecte în ambele localități?

Da, atât la Cenei cât și la Bobda am reușit să

finalizăm câteva proiecte în acest an. Și, când spun asta, mă refer la străzi din cele două localități.

Ați reușit să terminați de asfaltat aceste străzi printr-un program anume?

Nu, gospodărintz bine fondurile am reușit să asigurăm banii necesari de la bugetul local. Nu am beneficiat de fonduri, nici naționale și nici europene. Dar să nu uit, a existat un sprijin, modest dar a existat, prin PNDL 2.

La Bobda ați mai lucrat și la...

Da, acolo am lucrat la extinderea unui spațiu necesar grădiniței din localitate. Un lucru făcut prin demersuri proprii, personale, chiar dacă am avut și în acest caz o opoziție în cadrul Consiliul Local.

Carevasăzică, au copiii din Bobda un loc nou.

Da, din această toamnă le-am asigurat un spațiu corespunzător pentru activitatea pe care o desfășoară.

Domnule primar, dacă nu aș ști că sunteți așteptat azi la Consiliul Județean, eu aș mai avea multe întrebări, dar mă opresc aici, lăsând ca la viitoarele întâlniri să continuăm dialogul nostru.

Îți mulțumesc pentru înțelegere și, pentru că ne aflăm într-o zi în care Sfânta Biserică prăznuiește Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, doresc să transmit tuturor consătenilor mei, purtători ai numelor de Mihail și Graviil, sincere urări de sănătate și viață lungă!

Poșta redacției

Din comuna Cenei, elevul Mihai Florea, semnalându-ne faptul că există foarte multe forme greșite ale unor cuvinte uzuale, ne cere părerea asupra formei corecte a câtorva dintre ele. Dragă Mihai, îți voi prezenta forma corectă în ordinea cuvintelor cerute de tine.

Astfel pentru „serviciu” aceasta este singura formă corectă, nu „servici”.

„Piuneză” sau „pioneză”? Ambele forme sunt recute în Dicționarul explicativ al limbii româ-

Elevii ne întrebă, noi răspundem

ne, dar prima este recomandată, cea de-a doua fiind doar tolerată, pentru că, în timp, a fost și este folosită de foarte mulți vorbitori.

„Mostră” cu sensul de model este singura formă corectă, cea de-a doua, „monstră”, fiind greșită, monstră apărând, probabil, din cauza asemănării fonetice cu substantivul monstru.

„Tontălău” sau „tântălău”, chiar dacă este un termen colocvial, trebuie știut că forma corectă este prima, adică „tontălău”, pen-

tru că este vorba de un derivat de la „tont + sufixul -ălău”.

„Complet” este singura formă corectă a acestui cuvânt și nu complect, conform Dicționarului ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române.

Iar „chiuvetă” este forma corectă și nu „ghiuvetă”.

Dacă răspunsurile mele te-au mulțumit și îți vor fi de folos, te aștept și cu alte întrebări.



„În ultimii ani, conjuncturile politice au fost nefavorabile comunei noastre!”



Ilie CHEȘA - *Primar al comunei Secusigiu*

Mijloc de toamnă, în comuna arădeană Secusigiu activitatea începe din sediul primăriei, acolo unde lucrările de înfrumusețare a sediului administrativ al comunei se apropie de sfârșit. În paralel cu aceste lucrări, alte și alte proiecte se apropie de final. Despre unele dintre acestea, dar mai mult despre întârzierea unora, am stat de vorbă cu domnul primar.

Domnule primar, la trecuta noastră întâlnire, ați folosit o metaforă frumoasă pentru a ilustra activitatea de primar. Spuneți atunci, citez: „Domnișoară, primarului un ochi îi râde și un ochi îi plânge, că nu poți mulțumi pe toată lumea.”

Și te asigur, încă o dată, că am spus un adevăr binecunoscut de toți colegii mei. Gândește-te, te rog, că numai introducerea apei în comună, investiție de mare amploare, mi-a adus în față extrem de multe dificultăți. Dovadă că vorbesc despre un proiect început în 2010, la care am putut da drumul la lucrare abia în 2012. Imaginează-ți, că trebuie să aștepti doi ani ca să treci prin furcile caudine ale licitațiilor, ale contestațiilor și ale altor chichițe birocratice, care ne-au obligat să stăm pe loc doi ani de zile! Mihaela, îți dai seama? Crezi că este ușor să motivezi aceste întârzieri, care sunt determinate peste voința mea, oamenilor mei din comună?

Îmi puteți da, mie și cititorilor din comuna dumneavoastră ai jurnalului primăriilor, o pricină, dincolo de licitații, reclamații și contestații a acestor întârzieri?

Da, un motiv, din păcate real și greu de înțeles, este acela că în ultimii ani, conjuncturile politice au fost nefavorabile comunei noastre și când spun asta, mă refer la coloratura politică a guvernelor aflate în fruntea țării. De ce să ne ascundem după degete și să nu recunoștem că, cel puțin la nivelul județului Arad, fondurile alocate de către guvernele de la București

aveau prea puține zerouri. Dar, vezi dumneata, ce trebuie să înțeleagă cei care conduc țara la nivel de capitală este faptul că primarii fac administrație și nu politică, chiar dacă ei aparțin anumitor partide, datoria lor este de a sluji comunitatea din care fac parte.

Oare vor înțelege vreodată?

Domnișoară, că vor înțelege ori nu, noi, cei care conducem administrațiile nu putem uita nicio clipă că ne aflăm în slujba oamenilor și că prima noastră obligație, din această ipostază de primar, o avem față de acei oameni, fără părtinire legată de opțiunile lor politice, pentru că nu asfaltezi o stradă și nu introduci canalizarea într-o comună sau un oraș doar pentru cei care te-au votat. Primarul odată ales, trebuie să slujească întreaga urbe. Din acest motiv am fost mâhnit, ca să nu spun mai mult, de acele selecții neprincipiale zic eu, de acordare a banilor. Fapt care mă determină să repet că trecuta guvernare nu a fost deloc favorabilă comunei noastre.

Domnule primar, pentru a ne întâlni, ați avut amabilitatea de a veni, lăsând pe mai târziu deplasarea la grădinița comunei. Vă mulțumesc și vă propun să continuăm dialogul cu prilejul unei alte întâlniri.

Îți mulțumesc și eu pentru deplasarea în comuna noastră, ca și pentru munca pe care o desfășori zugrăvind lucrările și de ce nu, viața comunei în paginile jurnalului nostru, al primăriilor din Banatul istoric.

Poșta redacției

Cititorii ne întrebă, noi răspundem

Doamna Raluca Mihăilescu din comuna Secusigiu, ne cere noutăți privind salariul minim brut. Îi răspund cu plăcere cititoarei noastre că salariul minim brut pe țară urmează să crească de la 1 ianuarie 2020, fapt confirmat de către premierul Ludovic Orban, însă acesta n-a detaliat cât de mare va fi majorarea. Concret, întrebat dacă salariul minim brut pe țară va mai crește în prima zi a anului viitor, premierul a confirmat că da. Totodată, acesta a spus că în curând se va lansa în dezbatere o procedură clară pentru stabilirea creșterilor de salariu minim, care să se aplice de la an la an.



Rubrica elevilor

Din înțelepciunea bunicilor...

Proverbele bătrânești sunt și astăzi la fel de actuale. Pline de tâlc, acestea devin adevărate lecții de viață pentru cei care au răbdarea să le înțeleagă adevăratul sens. Iată câteva proverbe și zicători din care ai multe de învățat:

Când o prinde mâța pește și coada de urs o crește.

Apa, vântul și gura lumii nu o poți opri.

Când rădăcina se usucă ramura verde pe copac nu se mai urcă.

Ascunde-ți ciomagul de câini, că mai rău te mușcă.

Nu în mult stă bunul, ci în bun stă multul.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE



„Națiunea Română, paralizată de lașitate și nepăsare, stă să se descompună iremediabil!”



Remus GAL - Secretar al comunei Fârliug

I-am promis domnului secretar al „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”, că voi continua interviul cu domnia sa, vorbind despre acel cod al inteligenței care este educația. Și m-am ținut de cuvânt...

Domnule secretar, ce vă mâhnește în procesul educațional de azi, în comparație cu cel de acum 30 de ani?

O tempora... nu cu mult timp înainte, din clasele primare și până la liceu, elevii învățau pe de rost poezii, tabla înmulțirii și maxime latinești. În zilele noastre, de când cu păguboasele reforme din învățământ, așa ceva nu mai este. Urmând modelul european, cică se consideră o infracțiune dacă obligi un elev să-și pună mîntea la contribuție, să memoreze tot felul de chestiuni care i-ar fi de folos în viață. Pentru ce mai dăm banii pe calculator, pe telefon și tabletă, dacă ne apucăm să gândim?

Modelul de urmat?

Modelul de urmat, pentru tinerele generații, nu mai este Socrate sau Napoleon, ci politicianul sau afaceristul de cea mai joasă speță, canalii fără scrupule, milionarul care abia știe să citească. Mircea Eliade spunea că un popor se poate salva prin cultură. În mod paradoxal, în zilele de azi, în urma asalturilor date de televizor cu minciunile, valorile de publicitate și otrava subculturii, Națiunea Română, paralizată de lașitate și nepăsare, stă să se descompună iremediabil. În curând, se vor preda, unul după altul, și însemnele naționale – drapelul, imnul, stema, miturile și legendele – după care totul se va fi sfârșit.

Nu sunteți prea pesimist?

Deloc. Mihaela, am asistat cu toții, ca simpli spectatori, la mutarea statuii lui Mihai Viteazul din Piața Unirii, pentru a face loc unei statuii a regelui Ferdinand, comandată de primăria Oradea, deoarece avea loc vizita familiei regale la Oradea, fiind confirmată participarea chiar de către principele Radu, și cu această ocazie urma să se dezvelească statuia regelui Ferdinand.

Nu mai este suficient loc pe pământul țării nici pentru eroi.

Nici măcar în manuale. Eroina de la Mărășești nu mai are loc în istoria românilor. În anul Centenarului, povestea Măriucăi, care în urmă cu 100 de ani și-a dat viața în cea mai mare bătălie din istoria României, o puteți regăsi de acum doar printre poveștile scrise de Dumitru Almaș. Autoritățile au decis să elimine din manuale faptele sale cu adevărat eroice. Figura eroică a fetiței a fost evocată în filmul „Baladă pentru Măriuca”, în anul 1969, și în cartea „Povestiri istorice”, a lui Dumitru Almaș, prezentă și în manualele claselor primare doar până în 1989. Cu toate că ar trebui să ne mândrim cu ceea ce a săvârșit Măriuca, autoritățile au decis să elimine din manuale faptele sale cu adevărat eroice. La un secol de la cea mai mare victorie din istoria Armatei Române, generațiile de azi, dar și cele de mâine, nu vor afla de curajul unei copile care a murit în acele lupte.

Cafeaua și sănătatea

Prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ

Cele mai importante beneficii ale cafelei pe care o consumăm în fiecare dimineață sunt următoarele: Previne cancerul - persoanele care consumă cafea au un risc mai scăzut să se îmbolnăvească de cancer, deoarece cafeaua conține antioxidanți, care sunt esențiali în lupta împotriva cancerului; Previne diabetul de tip 1 și 2 - cafeaua îmbunătățește activitatea ficatului și influențează depozitul de adipocite, care luptă și ele împotriva diabetului; Prelungește viața - Cercetătorii spun că două cești de cafea pe zi sunt miraculoase, pentru că acestea reduc riscul de deces cu 18% pentru femei și cu 10% pentru bărbați; Te face mai atent și mai fericit - potrivit concluziilor specialiștilor, dar în ciuda beneficiilor aduse de cafea, aceasta devine nocivă atunci când este consumată pe stomacul gol.

De ținut minte...

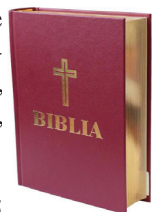
Ați observat că în Biblie Animeni nu vorbește cu „Dumneavoastră”? Toată lumea se tutuiește, de la mic la mare, de la sclav la stăpîn, de la muritor la Dumnezeu.

*

Lumea ar fi cu mult mai fericită dacă, în loc să deschidă televizorul, ar deschide Biblia.

*

Remarcabilă prin modestia ei, profesiunea de credință a lui Gingis Han: „Eu, care am trăit în ținutul sălbatic din Nord, nu am obiceiuri necumpătate. Nu iubesc luxul și practic moderația. Am o singură haină și un singur fel de mâncare. Mănânc aceeași mâncare și mă îmbrac cu aceleași haine modeste, ca și păstorii mei”.



Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

„Guvernul trecut nu a alocat niciun leu comunei mele!”

Ilie SUCIU - Primar al comunei Lenauheim



Sfârșit e toamnă, început de iarnă. În curând pe întinsul câmpiei vor apărea întâii fluturi de zăpadă. Cu domnul primar nu am avut de mult timp prilejul să stau de vorbă, motiv pentru care am fost nevoită să înnod dialogul de ieri de cel de azi.

Domnule primar, deși se află pe sfârșite cea din-tâi parte a anului școlar, știind că problema școlii reprezintă pentru dumneavoastră o preocupare constantă, aș dori să aflu gradul de implicare al primăriei comunei în relația cu școala?

Și în acest an, asemeni anilor trecuți, Primăria comunei Lenauheim și Consiliul Local, au dovedit o deosebită preocupare în susținerea educației în comună. De altfel, nu reprezintă o noutate faptul că din partea Primăriei Lenauheim și a Consiliului Local, instituțiile de învățământ primesc toată atenția pe care legea o permite.

Domeniul învățământului este o zonă sensibilă.

Da, avem mult de lucru în domeniul educației, iar dialogul și buna colaborare cu cadrele didactice, cu conducerea instituțiilor de învățământ va duce, cu siguranță, către îmbunătățirea condițiilor de studiu puse la dispoziția copiilor noștri. Și mulțumesc și pe această cale dascălilor noștri, reamintind guvernanților că acolo unde statul nu plătește profesorii, copiii sunt cei care vor plăti.

Ei, iată că am ajuns și la bani! Cum stați cu bugetul local?

Domnișoară, după încărcarea bugetului local, prin legea bugetului, cu diverse cheltuieli și fără nicio sursă de finanțare, „guvernul pro România” nu a alocat niciun leu pentru comuna Lenauheim la ultima rectificare bugetară operată de Ministerul Finanțelor.

Greu de crezut.

Incredibil, dar adevărat.

Din ce motiv?

Din motive copilărești. Unul din motive fiind acela axat pe considerentul că bugetul local are venituri. Da, este adevărat, dar asta datorită cetățenilor din cele trei localități care muncesc.

Nici un leu din partea guvernului...

Chiar așa, la actuala rectificare nu am primit niciun leu. Și, draga mea, fondurile acestea ar fi fost necesare pentru o dezvoltare civilizată în comunitatea noastră. Dar, chiar și în aceste condiții, cu toate piedicile rău intenționate ale celor aflați, până mai ieri la guvernare, proiectele administrației locale vor continua a fi implementate.

Domnule primar, să încheiem într-o notă mai veselă.

Mai bine să încheiem dialogul nostru cu o înștiințare pe care doresc să o fac tuturor cetățenilor comunei Lenauheim.

Notez.

Doresc, ca și prin intermediul jurnalului nostru al primăriilor, să aduc la cunoștință consătenilor mei, că și în luna noiembrie, conform legii, este permisă arderea resturilor vegetale în grădini, dar, evident, în condiții de deplină siguranță.

Vă mulțumesc pentru amabilitate, domnule primar!

Și eu îți mulțumesc și iartă-mi supărarea, dar atunci când îți asumi, ca primar, responsabilitatea unei administrații comunale, orice nedreptate venită din partea guvernului te doare mai mult decât dacă ți s-ar face ție personal.

Poșta redacției

Cititorii ne întrebă, noi răspundem

Domnul Constantin Toma din comuna Lenauheim, ne solicită date noi privind regimul armelor și munițiilor.

Îi răspundem cititorului nostru că, în conformitate cu actul normativ care modifică și completează Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, meținerea, portul sau

folosirea armelor și munițiilor înscrise în permisul de armă, ulterior expirării termenului de valabilitate al acestuia, este interzisă.

Prin excepție, titularul dreptului de deținere sau, după caz, de port și folosire a armelor și munițiilor are dreptul de a deține și purta o singură dată armele și

muniția înscrise în permisul de armă cu scopul exclusiv de a le depune la un armurier autorizat în vederea depozitării ori înstrăinării, într-o perioadă de maximum 30 zile de la data expirării valabilității permisului de armă.



„Sper ca încet, încet, cei care trebuie să facă legile să se gândească mai bine pentru a putea merge pe drumul cel bun!”



Ioan NEGREI - Primar al comunei Vinga

Am revenit în comuna ciocolatei cu gândul de a reuși, după mult timp, să înregistrez un interviu cu domnul primar. Un om mereu ocupat și preocupat de soarta comunei sale, care reprezintă pentru dânsul a doua sa casă. Chiar dacă grăbit, m-a primit cu bunătate pentru dialogul consemnat mai jos...

Domnule primar, stăm de vorbă la scurt timp după ce Asociația Primarilor din Banatul Istoric, v-a acordat cea mai înaltă distincție, aceea de «Primar al Țării Banatului cu Placheta de Excelență». Ori, această distincție, venind chiar din partea colegilor dumneavoastră și înmănată domniei voastre de cea mai importantă personalitate a Banatului istoric, mi se pare un semn de prețuire aparte. Cu ce sentimente ați privit acel moment?

Chiar acum când stau de vorbă cu dumneata, mai simt emoțiile acelei zile. Și doresc, ca și prin intermediul jurnalului nostru al primăriilor, să mulțumesc tuturor colegilor mei din Asociația Primarilor din Banatul Istoric și, cu precădere, Înaltpreasfințitului Mitropolit al Banatului Ioan pentru onoarea făcută. Pentru mine a fost o mare surpriză faptul că Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit, s-a deplasat în comuna noastră, înmânându-mi personal distincția. De altfel, a fost o onoare și o mare bucurie vizita Înaltpreasfințitului Ioan, pentru toți locuitorii comunei, cu atât mai mult cu cât a fost pentru prima oară când comuna Vinga a primit vizita unui Mitropolit. Și doresc să îl asigur pe Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit, că orice vizită a Înaltpreasfințitului Sale în comuna noastră va fi prilej de bucurie și sărbătoare pentru consătenii mei. Și, tot cu acest prilej, trebuie să aduc calde mulțumiri Înaltpreasfințitului Părinte Timotei al Aradului, pentru prezență, precum și pentru dragostea creștină pe care o poartă comunei Vinga.

O comună în care, în ultimii ani, s-au realizat multe, foarte multe lucrări importante.

Ceea ce spuneți este un adevăr la vedere. Dar, nu am reușit, încă, să realizăm tot ce ne-am propus și, pentru acest lucru trebuie să recunosc că lipsa fondurilor, a banilor a cumpănit mult.

Ce determină întârzierea fondurilor?

De fapt această lipsă a fondurilor vine ca urmare a mișcărilor tectonice din viața politică a țării.

Dar, trăind cu speranța, nădăjduiesc ca lucrurile să își revină și țara să se așeze pe drumul cel bun.

Și totuși, cu mai multe sau mai puține fonduri, derulați o serie de lucrări.

Este adevărat, iar din aceste lucrări aș menționa amplul proiect al canalizării și al asfaltării drumurilor în comună. Al tuturor drumurilor!

Domnule primar, de obicei, atunci când am ajuns să vorbim despre proiectele mari pe care le aveți în vedere, aveți și un «of». Îl mai aveți încă?

Da, și acest „of” al meu este legat de drumul greu, sinuos, de pașii mulți, foarte mulți, pe care trebuie să-i faci pentru a reuși să începi execuția unei lucrări. Cum este posibil să stai un an de zile sau chiar doi ani pe procedură, pe licitații, ca abia după câțiva ani să poți începe execuția? Și problema pe care doresc să o cunoască toți consătenii mei, e aceea că în acești ani în care așteptăm tot felul de aprobări, se schimbă și legile, se schimbă și banii pentru materiale...

Și proiectul?

Păi de când am evaluat un proiect și până când strângem toate semnăturile necesare totul se schimbă.

În acest an, multe administrații, multe... toate, se plâng de celebra ordonanță, dumneavoastră cum o comentați?

Te referi la Ordonanța 114.

Da.

Ei, această Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 114 de la sfârșitul anului trecut, privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, ne-a afectat și pe noi ca pe toate primăriile.

Domnule primar, haideți să încheiem acest dialog al nostru, într-o notă mai optimistă. De acord?

De acord.

Ce speranțe nutriți pe linie administrativă?

Sper ca încet, încet, cei care trebuie să facă legile să se gândească mai bine pentru a putea merge pe drumul cel bun.

Posta redacției

Cititorii ne întrebă, noi răspundem

Jur. Aurel Mihuț

Doamna Maria Dumitrescu, din comuna Vinga, ne întrebă ce știm legat de voucherele pentru persoanele cu dizabilități? Stimată doamnă, avem o veste bună: persoanele cu dizabilități vor primi vouchere de la stat în valoare de 23.000 de lei, pentru achiziția de echipamente moderne, precum cititor pentru nevăzători, fotoliu rulant activ, proteză audio, elevator, produse asistive pentru desen și scriere. Fără a uita să amintesc că firmele care vor angaja persoane cu dizabilități vor primi timp de un an o subvenție lunară în valoare de 2.250 de lei pentru fiecare angajat.



Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

„Nimeni nu mai este același după ce a citit și a înțeles Biblia!”

Vasile TODI

Bună ziua, maestre Vasile Todi! Întâi vă mulțumesc pentru amabilitatea de a accepta să-mi acordați acest interviu!

Bună ziua, domnule profesor. Pot să te rog ceva? Desigur.

Te rog ca pe tot parcursul dialogului nostru, să fii de acord, să ne conversăm cât mai departe de „Bala-da maestrilor”, iar pentru mai buna înțelegere a celor care nu o cunosc, mirându-se foarte de rugămintea mea, îngăduie să reproduc finalul acestei fabule, în care Păcală, aflând că „domnii” de toate profesiile se adresează unii altora, fie ei avocați, doctori, cântăreți ori scriitori, cu ciudatul cuvânt „maestre”, ia decizia să-și gratuleze vita de povară, cu această simandicoasă mângâiere:

„Și Păcală-și zise: -Vorba asta scurtă

E ca mângâierea porcului pe burtă.

E cu farmec dulce și, din strâmb ori ciung,

Simți că te lățește și te face lung.

Insul se mândrește, limba-i se deznoadă

Și ia vânt și, vesel, dă-n nădragi din coadă.

Măi ce bine-mi prinde!

Am aflat și harul

Să-mi pui pe picioare bine și măgarul,

Cum ajung acasă, văd eu cât îi este

De fudul auzul, și-o să-l strig Maestre!”

M-ați convins, domnule Vasile Todi.

Mulțumesc.

O întrebare-cliseu: cum arată o zi din viața lui Vasile Todi?

Depinde de anotimp. Eu locuiesc din vară până în toamnă, la casa mea de la câmpie, unde îmi încep ziua, diurn fiind, la ora 6:07 și o închei în livada casei la ora 22:00. Iar din toamnă până în vară, locuiesc în pădurile de basm ale munților Zărand.

Și în Timișoara?

Numai când sunt silit de obligațiile activității mele. Dar, exceptând orele de scris și citit, activitatea mea se schimbă, cum spuneam, în funcție de anotimp și locație.

V-ați dorit dintotdeauna să fiți scriitor?

Ei, asta nu știu. Te asigur că dacă o anumită legitimitate nu mi-ar aminti, din când în când, de cetățenia mea literară, nu m-aș gândi niciodată că sunt scriitor.

Cum a apărut pasiunea pentru scris, „cochetărea” cu scrisul, cu literatura, cu poezia?

În ziua când, întorcându-mă cu ghiozdanul în spate spre casă, am zărit o fată aplecată peste pervazul ferestrei, stând ca o pasăre adormită, care și-a găsit culcuș lângă fruntea casei, am simțit că-mi crapă buza de dorul poeziei. Și avea evreica aceea doi ochi albaștri de nu mă uita...

Cu ce se aseamănă poezii de prozatori?

Cu darul binecuvântat de a înălța cele mai frumoase și eficiente rugăciuni împotriva răutății și a prostiei omenești într-o subtilă și civilizată malițiozitate șcedrianină.

Dar prin ce se deosebesc?

Prin felul în care înțeleg să-și trăiască viața personală.

Familia vă sprijină în efortul creativ depus?

Nu are de ce. Eu trebuie să-mi sprijin familia cu roadele efortului meu creativ. Familia, în schimb, mă ajută din anii în care a înțeles că gândirea creatoare nu funcționează decât de la o anumită temperatură emoțională, lăsându-mă slobod cu ideile mele atunci când intru în jocul asociațiilor.

Din experiența dumneavoastră, poate o carte, o poezie, să schimbe un om? Îi poate influența alegerile, modul de gândire?

Evident! Nimeni nu mai este același după ce a citit și a înțeles Biblia, ori după ce l-a citit pe Arghezi sau Dostoievski. Asta cu condiția să și înțeleagă ce citește.

Concepeți viața fără scris?

Bineînțeles. Există viață după moarte, de ce n-ar exista și viață fără scris? Domnule profesor, eu am scris din plăcere doar atunci când vârsta mă poftea, insistent, să particip la clivajele iubirii adolescente. De atunci scriu doar din pasiune, socotind pasiunea ca pe singurul remediu cu care mă pot apăra de acea cumplită maladie numită blazare.

În ce măsură vedeți în tineret, în condițiile exploziei de comunicație electronică de azi, capacitatea de a păstra valorile literare cu care noi, cei din altă generație, am fost educați?

Domnule, nu numai tinerii, întreaga societate contemporană e supusă azi unei agresivități informaționale. Dar, în cazul celor peste 50% dintre tinerii țării, analfabeți funcționali cu diplome universitare, faptul capătă dimensiuni entropice. Lipsiți de pasiune și de o educație profilactică, majoritatea lor ajung să trăiască vieți străine, dăruindu-și triumfuri imaginare și plutind într-un vis pe care nu-l vor putea transforma niciodată în realitate, pentru că visul nu poate înlocui pasiunea. Dar, să nu uităm totuși, că în definiția pasiunii intră o proprietate specială, aceea că ea trebuie să se materializeze într-o creație, altfel devine un viciu steril. Un strălucit erudit se întreba odată dacă una din primele chestiuni la marile și succesivele concursuri n-ar trebui să fie: „Ce pasiuni ai?” Cel ce nu se pasionează să prindă fluturi până la șapte ani, să adune timbre până la zece, să facă avioane și bărci până la paisprezece, să repare un aparat până la șaisprezece, să scrie versuri la optsprezece, va sosi în pragul profesiei prin fatalitate demografică, nu prin vocație.

Ce a fost frumos și ați pierdut?

Tata.

Ce n-ați dori să se repete?

Anii de liceu. Mai plictisitori decât o redundanță inutilă.

Interviu realizat de Prof. univ. dr. Aurel MIHUȚ